

paa den Bøi, at man ved en Afstemning fra Thingets Side fik konstateret Noget, hvorom Regjeringen efter sin Stilling maatte sige, at den ikke var istand til at betragte som Andet end som Noget, den ikke behøvede at lægge Vægt paa. Er det Modsatte Tilfældet — er det Tilfældet, at den motiverede Dagsorden skal betragtes som derved fra Folkethingets Side lagt for Dagen, at Regjeringen ikke bør gjøre Brug af den omhandlede Lov eller den Bemyndigelse, som er hjemlet ved denne Lov, eller at den kun bør gjøre Brug deraf under visse Forudsætninger eller Betingelser, som Loven ikke indeholder noget Udtryk for, saa siger jeg, at det vil være misligt, at Folkethinget, ligeoverfor den anden Deel af Folkerepresentationen og ligeoverfor Regjeringen — Regjeringen vil aldrig kunne gaae ind paa at stille sig i et saadant Forhold til et enkelt Thing — efterat en Lov med Anstrengelse er sat igjennem under udsørlige Forhandlinger saa fort Tid isørveien, da igjennem en Dagsorden skulde kunne bevirke, at en Lov, uden at det andet Thing har havt Leilighed til at udtale sig, og uden at Regjeringen kan gjøre Noget gjældende derimod, skulde ansees som forandret eller omgjort fra, hvad den er, saaledes som den foreligger med Vedtagelse af begge Thingene og Hans Majestæts Sanction.

Brockdorff: Da jeg har været en af dem, der have deeltaget i at indbringe dette Forslag til en motiveret Dagsorden, skal jeg herved erklære, at jeg ikke har gjort dette i den Tanke, at derved skulde lægges nogen væsentlig Hindring i veien for Gjenneførelsen af Loven af 4de Marts 1857. Jeg har derved kun for mit Bedkommende ønsket at udtale, at de, som i det Hele ere Benner af denne Lov, hvortil jeg hører, at de dermed ikke vilde have sagt, men vilde endogsaa have det udtrykkelig udtalt, at de ikke vilde, at Længde-Jernbanen derved skulde præjudiceres eller udsættes. Nu er det meget muligt, at vi ved at formulere denne Dagsorden, saaledes som skeet er, ikke have valgt de heldigste Udtryk, og det lader til, at det er saaledes Tilfældet; thi det fremgaer tydeligt af den ærede Ministers Udtalelser. Under saadanne Forudsætninger og antagende, at vi snarere

vilde gjøre Skade end Gavn ved denne motiverede Dagsorden, erklærer jeg for mit Bedkommende, at jeg tager den tilbage.

Fraiberg: Jeg for mit Bedkommende kan ikke afgive en saadan Erklæring. Det er aldeles vist, at Loven af 4de Marts 1857 har aldrig i Jylland, og jeg troer heller ikke i den øvrige Deel af Landet, vundet Stemningen for sig. Det er derfor naturligt, at Folkethingets Medlemmer, som ere vidende derom, gribe Leiligheden til at udtale sig desangaaende, og naar dertil kommer, at Pengeforholdene i det Hele taget ere saa mislige, at man maa være høist forsigtig med at indlade sig paa Foretagender, hvorved Forpligtelser paadrages Kongerigets Finanser, saa troer jeg, at denne Forsigtighed især maa anvendes ligeoverfor en Sag, om hvis Hensigtsmæssighed der med Grund kan være Tvivl. Vi have ikke villet udtale Andet, end hvad der er udtalt, nemlig vort Haab om, at Regjeringen under disse Forhold vil have Betænkelse ved at gjenneføre denne Lov, med mindre der skulde skee Tilbud af en høist fordeelig Art, og vi have villet udtale, hvad der er den almindelige Stemning her i Landet, at hvad man ønsker, og hvad der er Hovedmaalet, der skal naaes, det er en Længdebane, som kan bringe Jylland i Forbindelse med det europæiske Fastlands øvrige Jernbanenet. Paa Grund deraf kan jeg altsaa endnu ikke finde mig besejret til at tage Dagsordenen tilbage.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg beklager meget, at den ærede Rigsdagsmand ikke har kunnet følge denne Bøi, især naar han ikke har kunnet anføre bedre Grunde derfor end dem, han har anført. Jeg vil ikke ansee Noget for at være mere uheldigt og forkasteligt, end dersom man i Rigsdagen vil appellere til, om den offentlige Mening er for eller imod, hvad der er vedtagen i Rigsdagen. Der er saa Ting, imod hvilke man jo ikke let kan reise en saadan Storm; men det er den forkasteligste Bøi, man her kan gaae. Vil man appellere til den offentlige Mening, saa skal man vise, at man har en Grund for sig, hvorpaa der kan bygges videre,